

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce: **Š. B.** bytem, Slovenská republika, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25.6.2013, č. j.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 25.6.2013, č. j., žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 29.4.2013, č.j. potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ podle čl. II bodu 8 zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, rozhodla, že se částečný invalidní důchod účastníka řízení ve výši, v jaké mu náležel ke dni 31.12.2009 považuje od 1.1.2010 za invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně a vyplácená výše invalidního důchodu se nemění. V námitkách účastník řízení namítal, že s rozhodnutím nesouhlasí, protože nebyla zohledněna jeho žádost o posouzení zdravotního stavu v přítomnosti, jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý a posudky vypracované za období 2006 – 2009 byly nesprávné. Při šetření ve věci ČSSZ zjistila, že rozhodnutím ze dne 12.1.2005 přiznala účastníku řízení od 1.11.2003 částečný invalidní důchod podle § 44 zákona o důchodovém pojištění ve znění do 31.12.2003 a podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení (dále v textu PSSZ), LPS pro Prahu 5 ze dne 17.2.2009 byl účastník řízení nadále částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 40 %. KLP byla stanovena na 28.2.2012. Podle posudku PSSZ, LPS pro Prahu 5 ze dne 8.4.2013

byl účastník řízení od 20.5.1999 do 14.9.2003 plně invalidní podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31.12.2009, od 15.9.2003 do 31.12.2009 nebyl plně invalidní podle téhož zákona, ale byl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 téhož zákona a bylo zjištěno, že v období od 28.1.2009 do 31.12.2009 byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 50%, nikoliv 40%, jak bylo uvedeno v posudku ze dne 17.2.2009. Ve smyslu čl. II. bod 8 zákona č. 306/2008 Sb., který mění zákon o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, se částečný invalidní důchod, na který vznikl nárok před 1.1.2010 ve výši, v jaké náležel ke dni 31.12.2009 považuje od 1.1.2010 za invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, byl-li důvodem částečné invalidity pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 50%. Vyplácená výše invalidního důchodu se neměnila. Předchozí rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.9.2012 o postupu podle čl. II. zákona č. 306/2008 Sb., se stalo na základě výše uvedeného bezpředmětné. Předmětem rozhodnutí ČSSZ ze dne 29.4.2013 je pouze realizace čl. II. bodu 8 zákona č. 306/2008 Sb., s tím, že se vyplácená výše invalidního důchodu neměnila. Podle shora uvedeného posudku ze dne 8.4.2013 byl účastník řízení od 1.1.2010 do 17.1.2013 invalidní a jednalo se o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Od 18.1.2013 je účastník řízení invalidní, ale jde již o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, proto ČSSZ rozhodnutím ze dne 3.5.2013, na základě posudku ze dne 8.4.2013 zvýšila od 18.1.2013 výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Proti tomuto rozhodnutí ze dne 3.5.2013 podal účastník řízení námitky, o nichž do vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ nerozhodla.

Žalobce v žalobě namítal, že žalovaná rozhodla o invalidním důchodu v roce 2005 nesprávně, neboť v témže období byl na Slovensku hodnocen jeho zdravotní stav jako invalidní s omezením 50%, v roce 2009 byl hodnocen jeho zdravotní stav v nepřítomnosti a vycházelo se pouze z posudku SR, která nezaslala důležitou dokumentaci o zdravotním stavu, proto šlo o neobjektivní posouzení. Při jednání komise 8.4.2013 bylo zjištěno, že od 21.1.2009 do 31.12.2009 byl pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 50%. Od roku 2003 nebyl přítomný na žádném posouzení zdravotního stavu a tím je jeho posuzování, které bylo prováděno na základě dokumentace ze SR, neúplné a zmanipulované. Od 18.1.2013 mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Kdyby byl posuzován v období let 2005 – 2012 za přítomnosti, bylo by posuzování jeho zdravotního stavu nezvratné na základě lékařských zpráv a onemocnění, kterým trpěl a splňoval by podmínky plné invalidity, pak invalidity pro invaliditu třetího stupně. Žádá, aby od období roku 2005 byl jeho zdravotní stav objektivně přehodnocený podle tehdy platných předpisů v jeho přítomnosti a na základě řádně doložené zdravotní dokumentace.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že v případech, kdy se jedná o odbornou lékařskou otázku a rozhodnutí žalované je na tomto odborném posudku závislé, nemůže žalovaná na svém rozhodnutí nic změnit. K důkazu navrhla posudek příslušné posudkové komise MP SV a dojde-li ke změně v posouzení zdravotního stavu, žalovaná ve věci znovu rozhodne.

Oba účastníci se ve lhůtě stanovené v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. nevyjádřili, proto má soud za to, že souhlas byl udělen a o věci samé rozhodl bez jednání.

Ze spisu sp. zn. 34 Ad 2/2014 Krajského soudu v Brně soud zjistil, že žalovaná dne 26.8.2013 rozhodla o námitkách žalobce proti rozhodnutí ze dne 3.5.2013 tak, že toto rozhodnutí změnila podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění a s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES č. 883/2004) a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES č. 987/2009) tak, že od 15.6.2011 zvýšila

invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na výši 5.954 Kč měsíčně. V podané žalobě ze dne 12.1.2014 žalobce nesouhlasil s přiznáním invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně od 15.6.2011, neboť podle zdravotní dokumentace zdravotní stav tomuto stupni invalidity od tohoto data neodpovídá a domáhal se nového přezkoumání zdravotního stavu, poněvadž invalidita třetího stupně či plná invalidita vznikla dříve. V uvedeném řízení soud vyžaduje posudek PK MPSV se sídlem v Brně, která má přezkoumat vznik a trvání nároku na důchodovou dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, jinak řečeno, posudková komise má zkoumat, zda zdravotní stav žalobce odpovídal vyššímu stupni invalidity, event. plné invaliditě od dřívějšího data, než bylo napadeným rozhodnutím ze dne 26.8.2013 rozhodnuto.

V tomto řízení soud přezkoumává rozhodnutí, kterým žalovaná rozhodla o námitkách proti rozhodnutí ČSSZ vydaném 29.4.2013 podle čl. II. bodu 8 zák. č. 306/2008 Sb., kterým se měnil zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, na základě posudku PSSZ, LPS pro Prahu 5 ze dne 8.4.2013, který byl vypracován toho dne na základě kontrolní lékařské prohlídky stanovené do 28.2.2012.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal žádost o zvýšení invalidního důchodu dne 31.1.2012 a 1.2.2012, obě žádosti jsou obsahově totožné. Předmětem rozhodnutí ČSSZ ze dne 29.4.2013 byl závěr posouzení zdravotního stavu v posudku PSSZ, LPS pro Prahu 5 ze dne 8.4.2013, podle něhož byl žalobce od 28.1.2009 do 31.12.2009 částečně invalidní s mírou poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 50%, a proto ve smyslu čl. II. bod 8 zákona č. 306/2008, kterým se měnil zákon o důchodovém pojištění se částečný invalidní důchod s poklesem soustavné výdělečné činnosti ve výši 50% k 31.12.2009 považuje od 1.1.2010 za invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně a vyplácená výše invalidního důchodu se nemění. Toto rozhodnutí vydala proto, že předchozí rozhodnutí ve smyslu týchž zákonných předpisů ze dne 3.9.2012 vycházelo z předchozího posouzení zdravotního stavu ze dne 17.2.2009, podle něhož se částečný invalidní důchod považoval od 1.1.2010 za invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Pro doplnění skutkového stavu je třeba uvést, že ČSSZ dne 3.5.2013 vydala na podkladě posudku ze dne 8.4.2013 další rozhodnutí, kterým od 18.1.2013 zvýšila výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Proti tomuto rozhodnutí ze dne 3.5.2013 podal žalobce dne 4.5. a 16.5.2013 námitky, o nichž žalovaná rozhodla rozhodnutím ze dne 26.8.2013, napadeným žalobou ze dne 12.1.2014, o níž probíhá řízení u zdejšího soudu pod sp. zn. 34 Ad 2/2014, v němž soud vyžádal posudek od PK MPSV v Brně.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná rozhodovala o námitkách proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 29.4.2013, kterým ČSSZ pouze rozhodla podle čl. II. bod 8 zák. č. 306/2008 Sb., který změnil zákon o důchodovém pojištění. ČSSZ tímto deklarovala stav k 31.12.2009, tedy tímto rozhodnutím nerozhodovala o nároku na dávku a o její výši, neboť podle této zákonné úpravy se vyplácená výše invalidního důchodu neměnila. Rozhodnutím o nároku a o výši důchodové dávky je až následující rozhodnutí žalované ze dne 26.8.2013, kterým žalovaná rozhodovala o žádosti žalobce o zvýšení důchodové dávky podané dne 31.1.2012 a dne 1.2.2012 a jak je shora uvedeno, řízení o přezkoumání rozhodnutí ze dne 26.8.2013 u zdejšího soudu probíhá.

Na základě shora provedených důkazů a právního posouzení napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.r.s. zamítá.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. května 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová